

TÁC PHẨM VĂN HỌC ĐƯỢC GIẢI THƯỞNG NHÀ NƯỚC

NGUYỄN THỊ NHƯ TRANG

Màu tím hoa mua

TẬP TRUYỆN VÀ KÝ

Khoảng sáng trong rừng

TIỂU THUYẾT

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

TÁC PHẨM VĂN HỌC ĐƯỢC GIẢI THƯỞNG NHÀ NƯỚC

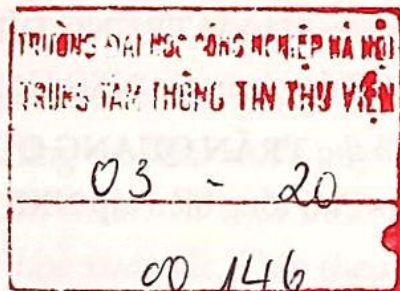
NGUYỄN THỊ NHƯ TRANG

Màu tím hoa mua

TẬP TRUYỆN VÀ KÝ

Khoảng sáng trong rừng

TIỂU THUYẾT

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Nền văn học cách mạng Việt Nam được Bác Hồ đặt nền móng từ những năm đầu thế kỷ 20 và có bước phát triển rực rỡ từ sau Cách mạng tháng 8/1945, đặc biệt là trong sự nghiệp giải phóng dân tộc và xây dựng lại đất nước sau chiến tranh. Đó là thành tựu to lớn và phong phú cả về nội dung, tư tưởng, nghệ thuật và đội ngũ sáng tác. Những tác phẩm văn học kết tinh tài năng, tâm huyết của nhiều thế hệ nhà văn đã đi vào ký ức hàng triệu người Việt Nam, góp phần nuôi dưỡng vẻ đẹp tâm hồn và nhân cách con người Việt Nam, làm giàu có thêm những giá trị văn hóa Việt Nam mà ông cha ta đã dày công xây dựng. Tập đại thành văn học cách mạng và kháng chiến là bức tượng đài kỳ vĩ ghi lại diện mạo đất nước và con người Việt Nam về một thời kỳ vĩ đại của dân tộc, đưa tiến trình hiện đại hóa văn học lên một tầm cao mới.

Nhằm tôn vinh những đóng góp to lớn vào nền văn học cách mạng, Đảng và Nhà nước quyết định trao tặng Giải thưởng Hồ Chí Minh và Giải thưởng Nhà nước cho các tác phẩm văn học xuất sắc. Tiếp theo bộ sách văn học được Giải thưởng Hồ Chí Minh do Nhà xuất bản Văn Học xuất bản, Nhà nước đã quyết định giao cho Hội Nhà văn Việt Nam và Nhà xuất bản Hội Nhà Văn thực hiện dự án

“Công bố và phổ biến các tác phẩm văn học được Giải thưởng Nhà nước” (giai đoạn thực hiện 2014 - 2015).

Việc Nhà nước đầu tư xuất bản bộ sách lớn này không chỉ động viên, khích lệ các nhà văn tiếp tục lao động sáng tạo mà còn là công trình thực hiện Nghị quyết 9, Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa XI: “Xây dựng văn hóa, con người Việt Nam, đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững của đất nước”. Với ý nghĩa ấy, tác phẩm của mỗi tác giả được trân trọng in riêng; tôn trọng tính lịch sử, tính nguyên bản và thống nhất về quy cách, chất lượng, thẩm mỹ... theo tiêu chí của Chính phủ.

Với lòng trân trọng và ý thức trách nhiệm cao, tập thể cán bộ, biên tập viên Nhà xuất bản đã hoàn thành bộ sách quý với sự cố gắng cao nhất. Bộ sách gồm những tác phẩm của 121 tác giả được trao Giải thưởng Nhà nước qua ba đợt, năm 2001, năm 2007 và năm 2012.

Nhà xuất bản Hội Nhà Văn chân thành cảm ơn sự quan tâm và tạo điều kiện của các cơ quan chức năng của Chính phủ, Liên hiệp các hội văn học nghệ thuật Việt Nam, Ban chấp hành Hội Nhà văn Việt Nam giúp đỡ chúng tôi thực hiện dự án quan trọng này.

Xin trân trọng giới thiệu bộ sách đến bạn đọc trong và ngoài nước.

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Nhà văn

NGUYỄN THỊ NHƯ TRANG

Mẫu hình nhà văn Nguyễn Thị Như Trang ở thành phố Hồ Chí Minh (tập truyện, Nhà văn, 1976). Các truyện ở đời sống (Tập truyện ngắn, 1979). Cây thông non (Nhà văn, 1978). Nhà ở Phụng An.

TIỂU SỬ

Bút danh khác: Bảo Ngọc, Thảo Phương.

HỌ VÀ TÊN KHAI SINH:

Nguyễn Thị Như Trang. Sinh ngày 31 tháng 12 năm 1939. Quê quán: xã Ngọc Thanh, Kim Động, tỉnh Hưng Yên. Chức vụ: Thượng tá, đã nghỉ hưu. Vào Hội Nhà văn Việt Nam năm 1976.

VÀI NÉT VỀ QUÁ TRÌNH HỌC TẬP, CÔNG TÁC, SÁNG TÁC:

Năm 1966 học khóa II trường Bồi dưỡng Viết văn Quảng Bá, sau làm phóng viên báo quân khu III. Từ 1969 làm phóng viên, biên tập tạp chí *Văn nghệ quân đội*. Từng có mặt ở chiến trường Campuchia, Mặt trận 559 và Mặt trận bảo vệ biên giới phía Bắc những năm chiến tranh.

TÁC PHẨM CHÍNH ĐÃ XUẤT BẢN:

Màu tím hoa mua (tập truyện và ký, 1969); *Ở thành phố bờ biển* (tập truyện ngắn, 1972); *Ánh lửa từ chân sóng* (tập truyện, 1976); *Khoảng sáng trong rừng* (tiểu thuyết, 1976); *Câu chuyện ở cửa rừng* (tập truyện ngắn, 1979); *Cây thông non* (tiểu thuyết, 1978); *Nhật ký Phnompênh*

(ký, 1981); *Biệt thự có giàn hoa tím* (tiểu thuyết, 1985); *Đứa con bị ruồng bỏ* (tiểu thuyết, 1995); *Tôi đi chợ Mỹ* (bút ký, 2001); *Chuyện thời con gái* (tập truyện ngắn, 1994); *Qua những nẻo đường chiến tranh* (bút ký, 2006); Các tập truyện khác: *Hoa cỏ đắng* (1978), *Khúc hát tôi yêu* (1978), *Trời miền nhiệt đới* (1987), *Ngôi sao nhỏ của tôi* (1988), *Tháng Tư thương mến* (2002), *101 giai thoại làng văn nghệ* (2003), *Truyện ngắn Nguyễn Thị Như Trang* (1994), *Điều không khắc vào đá* (2004).

GIẢI THƯỞNG VĂN HỌC:

Giải nhì cuộc thi truyện ngắn báo *Văn nghệ* (1966 - 1967) cho truyện ngắn *Màu tím hoa mua*. Giải thưởng văn học Bộ Quốc phòng (1994) cho tập *Chuyện thời con gái*. Giải thưởng Nhà nước về Văn học Nghệ thuật năm 2012 cho tập truyện *Màu tím hoa mua* và tiểu thuyết *Khoảng sáng trong rừng*.

Màu tím hoa mua

TẬP TRUYỆN VÀ KÝ

TIẾNG MƯA

Kính tặng mẹ tôi

Tối một lúc thì chiếc xe chở khách dừng lại. Hành khách ngủ gà gật choàng tỉnh, cất giọng còn ngái ngủ hỏi:

- Xuống đây hử bác lái?

- Xuống hết! Bến xe sơ tán ở đây! - Người lái xe đã đứng tuổi trả lời, giọng câu kính.

Chiếc đèn nhỏ ở trần xe bật sáng. Mọi người ồn ào thu xếp hành lý. Thưa với ba-lô, mũ, trèo qua mấy chiếc đệm xe cũ hở cả lớp cỏ nhồi bên trong, thông thả chui ra. Trăng mùa xuân mờ và ẩm ướt. Những đám mây xám, nặng trĩu hơi nước, lang thang bay qua một ngọn đồi nhấp nhô cây phi lao. Một đồng chí hải quân giơ tay cho Thưa vịn, trèo xuống, nói:

- Tôi về Vân, đồng chí có đi cùng đường không?

- Nhà tôi ở gần đây, qua đồi phi lao kia là đến. - Chị trả lời bằng một giọng vui vui, dịu dàng. - Đồng chí còn nước uống không?

Đưa chiếc bi-đông cho người con gái, đồng chí hải quân cố nhìn vào khuôn mặt chị. Anh kịp nhận thấy trong đôi mắt

thăm đen một điểm sáng lấp lánh, một dáng hình thon thả trong bộ quân phục có đính quân hàm chuẩn úy quân y. Anh lăm bắm một câu gì.

Thư ngửa cổ uống ngon lành vài ngụm nước lạnh, mỉm cười trả lại bi-đông. Chị chào đồng chí hải quân rồi rẽ xuống con đường đi qua ngôi trường cấp ba trên đỉnh đồi. Đây là một ngôi trường lộng gió và khoáng đãng, xung quanh trồng phi lao. Dãy hành lang dài chạy suốt những phòng học rất giống nhau, từ chiếc bảng đen treo trên tường đến dãy bàn ghế học sinh bao giờ cũng nhằng nhịt những nét vẽ ngộ nghĩnh, những câu thơ bát nháo. Dưới chân đồi có dòng suối nhỏ, dòng suối mang nhiều màu sắc khiến người ta cứ muốn ngắm nó mãi, chỗ thì thăm lại, nép dưới bóng râm của những cây cơm nguội, cây mâm xôi; chỗ thì sáng rực, xao động, lấp lánh dưới nắng. Những quả sung, quả vả trôi dập dềnh một cách thú vị và vô tư.

Ở đây, Thư đã học những năm cuối ở trường phổ thông trước khi vào học trường quân y.

Cuộc sống thường có những sự việc, những ý nghĩ đột ngột đến, như một tia chớp bất ngờ lóe sáng, làm xoay chuyển trong chốc lát những điều đã được tính toán kỹ lưỡng. Trước đây, Thư là một cô gái mảnh dẻ, ưa mơ mộng và nhút nhát. Học ở phổ thông Thư giỏi môn văn. Những con số bốn, năm trong các kỳ thi tổng kết nuôi trong chị những mơ ước về văn học. Tuy vậy, mỗi lần nghĩ đến điều ấy, chị thường đỏ mặt, và không hề dám nói với ai dù là vài người bạn thân nhất. Thư say mê đọc sách, chị dành hầu hết thì giờ rảnh rỗi ít ỏi của học

sinh cho sách báo. Chính những trang sách lại làm Thư thất vọng: con đường ấy xa vời vợi, sức chị không thể nào đi tới.

Thi hết lớp mười, Thư được xếp loại học sinh khá. Chị đợi giấy báo đi học nước ngoài, vào một học viện đúng như chị mong muốn. Hồi ấy, bọn Mỹ mới bắt đầu cuộc “chiến tranh phá hoại” miền Bắc. Đêm đêm, từ sân nhà mình, Thư nhìn thấy những quầng sáng đục, nhập nhoạng ở phía xa. Từ nơi đó thỉnh thoảng dội lại những tiếng nổ âm âm, nặng nề. Anh Khang bảo phía ấy là Quảng Bình. Những đêm như thế thường làm mọi người trong nhà khó ngủ. Khuya lắm, Thư vẫn thấy mẹ nhai trầu. Bên giường anh Khang chốc chốc lại có tiếng cựa mình. Anh vẫn chưa ngủ. Thư ngợ rằng vết thương cũ của anh lại tấy lên. Anh có gì hơi khác lạ, lăm lì và cau có... Nửa tháng sau, một buổi chiều, anh Khang từ xưởng máy về nhà, trên khuôn mặt tái tái của anh đôi mắt cứ bùng lên một niềm vui đến là trẻ trung. Anh trở lại vui vẻ, đáng yêu như lần đầu anh đến gặp chị Minh: anh đã có lệnh gọi tái ngũ.

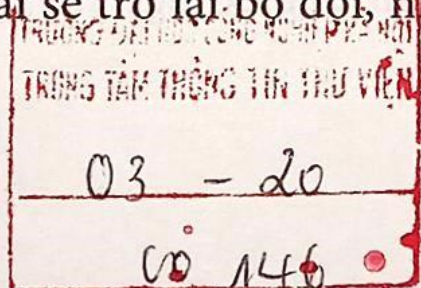
Bữa ấy, bố và anh Khang thức đến khuya. Hai người nói chuyện lâu lắm. Thư nghe thấy anh Khang hỏi bố, giọng trầm trầm xúc động:

- Bố cho là ở binh chủng nào hơn, hả hố?

Ông bố - một đảng viên già, cán bộ quân giới, vừa về hưu - trả lời con trai:

- Ở đâu được đánh Mỹ nhiều, binh chủng ấy là tốt nhất.

Bà mẹ kêu đau lưng, đi nằm sớm. Bà vốn ít nói. Từ lúc biết tin con trai sẽ trở lại bộ đội, nhìn vào đôi mắt của mẹ,

MỤC LỤC

• LỜI NHÀ XUẤT BẢN.....	7
• TIỂU SỬ.....	11
I- MÀU TÍM HOA MƯA.....	13
Tiếng mưa.....	15
Những niềm vui nhỏ.....	37
Qua một chặng đường.....	48
Chuyện ở đảo.....	77
Trận địa ở vườn hoa.....	100
Màu tím hoa mua.....	116
Con đường và dòng sông.....	138
II- KHOẢNG SÁNG TRONG RỪNG.....	153